

da det dog i Virkeligheden er en Skjønssag, ikke Andet end ledsage denne Beslagelse over, at Mindretallets Skjøn ikke er kommet mit Skjøn nærmere, med en Udtalelse om, at det af disse Mindretals Skjøn, som Thinget maatte godkjende, vil jeg afvisere ved. At jeg selvsølgelig foretrækker Underændringsforslaget under Nr. 2 fremfor Hovedforslaget under Nr. 1, er jo givet, da det ligger mit Skjøn nærmest. — Det er af et æret Medlem (Winther), som har været med at stille Forslaget under Nr. 1, udtalt, at han har gjort det under den bestemte Forudbetning, at man ved en Forandring i Forpagtningskontrakten vilde kunne undgaa at komme tilbage paa en yderligere Anvendelse af § 11. Jeg skal derom kun udtale her i Salen, hvad jeg ogsaa har udtalt for Udvalget, at jeg anser den i 1875 valgte Maade til at fastsætte Afgiften for en saaa usikker Forpagtningsgjensstand, som Østersfiskeriet unegtelig har vist sig at være, for meget uheldig, og at det kun vilde stemme med mit Ønske, naar vi jo før jo heller kunde komme til en Forandring i Kontrakten, hvorved Afgiften blev fastsat, delvis i alt Fald, i Forhold til det virkelige Udbytte, Udbyttet i Østers, som den forpagtede Gjensstand giver, og jeg skal sige til, at, dersom jeg i 1875 havde kendt det Bortforpagtningsystem, som følges af vore sydlige Naboer for Østersbanterne ved Bøstyksten af Sønderjylland, vilde jeg ubetinget have foretrukket dette System fremfor at bortforpagte mod en fast aarlig Afgift i Lighed med de tidligere Forpagtninger her. Jeg haaber, at det ærede Medlem, som gjorde denne Bemærkning, vil være tilfredsstillet ved denne Udtalelse; da der jo til en Forandring i en Kontrakt hører To, kan jeg ikke udtale mig bestemtere. — Da Udvalget i sin Helhed har tiltraadt de andre af mig stillede Ændringsforslag, skal jeg ikke opholde Forhandlingen ved at udtale mig om dem.

Indenrigsministeren (Skeel): Med Hensyn til det af et Mindretal i Udvalget stillede Ændringsforslag til § 14 angaaende Laan til Stofteby Noer, har jeg i de Udtalelser, jeg hørte fra Forslagsstilleren (Winther) ikke fundet Noget, der kunde forandre min Stilling til denne Sag, og jeg maa derfor, da jeg for saa kort Tid siden saa udsærlig har udtalt mig om et lignende Forslag, udtale det Saab, at det høje Thing vil fastholde den Stilling til Sagen, der udtalte sig i Afstemningen sidste Gang. — Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Sviid) har i Forbindelse med Andre stillet Forslag om Bevilling af 2,000 Kr. til Opsørelse af en Fiskehal ved Esbjerg. Det ærede Medlem appellerede til Thingets bekendte Interesse for Fiskerianligger, og det er jo ogsaa bekendt nok, at der til Fiskeriets Fremme er opnaaet Udskilligt paa den senere Tids Bevillingslove. Det forekommer mig imidlertid, at der kunde være nogen Tvivl, om ikke Fiskerne ved Es-

bjerg, der jo nu drive temmelig betydelig Omsætning, selv burde evne at bygge et Skur til der at foretage Sorteringen m. v. af deres Fisk. Det forekommer mig, at de Forbringere, man efterhaanden stiller til Staten om at komme til Hjælp ved Gjennemførelsen af saadanne smaa Anligger, som det foreliggende, tiltage i saadan Grad, at det bliver tvivlsomt, om man ikke muligens maa komme til at stille sig lidt mindre villig, end man hidtil har gjort. Det forekommer mig idetmindste ikke urimeligt, om Fiskerne selv tilveiebragte et saadant Telt eller Skur, hvor de omhandlede Operationer kunde foretages. Smidlertid skal jeg ganske vist overfor den Velvillie, hvormed Sagen i det Hele følges af det ærede Thing, tage det under Overveelse ved næste Finantslov, og, hvis der dertil findes Anledning, fremkomme med Forslag til at se Ønsket opfyldt. For Diebliffet forekommer det mig nok, at baade Tidspunktet til at fremkomme med nyt Forslag til Bevilling paa Tillægsbevillingsloven er valgt temmelig sent, og at der tillige mangler enhver anden ønskelig Oplysning end dem, der ere givne af den af de ærede Forslagsstillere, som have plaidet Sagen. Jeg vil ikke i Diebliffet se mig istand til ovre fra Esbjerg at skaffe Oplysninger, der kunde gjøre det fuldt ud klart for mig, om der virkelig er Anledning til at foretage et saadant Anlæg som det her tilfattede, men, som sagt, Sagen skal blive tagen under Overveelse og muligens blive gjort til Gjensstand for Forslag paa Finantsloven i næste Samling. Dermed haaber jeg, at Thinget vil følge det ærede Udvalg og forkaste det stillede Forslag.

Krigsministeren (Rauffmann): Jeg kan ikke negte, at det har forundret mig noget at se, at Ændringsforslaget angaaende Kalkbrænderi-batteriet er optaget paany, da det dog ved 2den Behandling faldt mod en stor Majoritet. Jeg kan aldeles ikke indse, at der er kommet noget som helst Nyt frem i denne Sag, der kunde give Anledning til atter at optage et saadant Ændringsforslag. Ganske sikkert førtes Diskussionen ved 2den Behandling væsentlig kun fra militære og finansielle Standpunkter, og der er kommet et nyt til idag, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauber) fremhævede, nemlig den konstitutionelle, i hvilken Anledning han sammenlignede den forlangte Gjenbevilling med Marmorkirkens Salg. Jeg kan aldeles ikke finde nogen som helst videre Forbindelse mellem disse to Ting; men selv om der er nogen Forbindelse, maa jeg dog gaa ud fra, at, naar man altid kan afslutte saa fordelagtige Handler som den, Krigsministeriet her har sluttet med Havnesejnen, vilde den Minister, der ikke gjorde det, paadrage sig et Ansvar. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds mente, at Ræfvebidten af denne Gjenbevilling ikke var til at forudsæ. Jeg formaar ikke at følge ham deri. Han ansøgte, at Servi-